מקום טוב באמצע

מה קורה שם, בוויצ"ו – אין להם תוכניות־פנסיה לגברות הכבודות, אין גיל־פרישה, לא עורכים אף־פעם חילופי־גברי באירגוני־הנשים?

רעייה יגלום, הנשיאה העולמית של וויצ"ו, תפסה כבר מזמן מקום טוב באמצע. ושאף אחד לא יידחף!

היא עסקנית בוויצ"ו עוך מימי איכה, בעלה והילדים בז'נבה שבשווייץ, והגברת נמצאת כאן. זאת אומרת, כאשר אינה בשליחויות עלומות ברחבי העולם.

בעת ביקורה של **אופירה נבון** במצריים, יחד עם גברות כבודות, נשלחה גם רעייה יגלום. כשהתייצבו הגברות לצילום רישמי, דחפה רעייה את **בלה אלמוג** מידיעות אחרונות – איך היא מעזה לעמוד על הדונם שלה, היא הרי רק עיתונאית!

כשחזרה בלה ארצה, יצאה וויצ"ו ממדורי־העיתון, עד שהגיע מיכתב־התנצלות חתום על־ידי רעייה. מאז וויצ"ו שוב בעיתון.

בשבוע שעבר ערך **גידעון אוברזון** תצוגת־אופנה. רעייה איחרה קצת. כל המקומות בשורה הראשונה נתפסו כבר על־ידי נשות־דיפלומטים, נשות־חברה וכמה עיתונאיות. לרעייה נותר מקום רק בשורה השנייה.

החצופות תפסה את המיגרש שלה!

תחילה תפסה כיסא ונגררה אותו למעבר בשורה הראשונה. אך זה לא היה זה. לכן קמה וביקשה להתחלף במקומות, עד שהגיע למקום הראוי לה — באמצע.

רעייה יגלום
לדחוף!

קולגים עליזים מאוד

שמח בידיעות אחרונות. לא מי־יודע־מה, קצת. הסנסציות הן בכותרות העיתון, לא במערכת. אך פה ושם פועלים היצרים — אתם יודעים איזה — גם במיסדרונות המערכת.

נתחיל **בעופר דן**, עורך מדור השקל. עיתונאי־הכלכלה הם מטבע הדברים סולידיים ומחושבים. גם עופר. אבל פה ושם יש גם מגמה מעורבת.

המגמה המעורבת של עופר התחילה כשפגש את **ריקי כהן**, שמחליפה מדי פעם את **מירה אברך**. ריקי היא גרושה עם שני ילדים, צעירה בהרבה מאשתו, רופאת־העיניים באיכילוב. עופר עזב את הבית, וביחד עם ריקי עבר להתגורר ברמת־השרון, בדירה שכורה.

בנו טילפן וביקש מאבא שיחזור לאמא. אבא נכנע וחזר הביתה. כלכלן נשאר כלכלן. הבונוס העיקרי: אשתו הרופאה, ליידי אמיתית, יפה ומרשימה.

משה ורדי סוער קצת יותר. הוא בנו של **הרצל רזנבלום**, העורך הנצחי ומחבר מאמרי המערכת, שהלך בדרכי אביו ומשמש היום עורך־חדשות. במישרדו של אחד העורכים. **רב יודקיבסקי**, הוא פגש במזכירתו, **גבי דורות**. מפה לשם התחיל רומן. השניים פתחו בהליכי־גירושין עם בני־זוגם. משה עזב את הבית לפני שנה ומחכה לגט, ואילו גבי קיבלה כבר את הגט שלה.

לא הבטחתי לכם מי־יודע־מה, נכון?

יואל חי וקיים

על נסיון השוד כבר קראתם בעיתונים. **יואל נוימן** בא הביתה מהמיסעדות שלו. הבית הוא בשיכון בבלי. מישהו חיכה לו בתוך הדירה, חבוש בגרב־ניילון על הראש. התפתח מאבק. השודד חתך את צווארו של יואל וגם את העורק הראשי

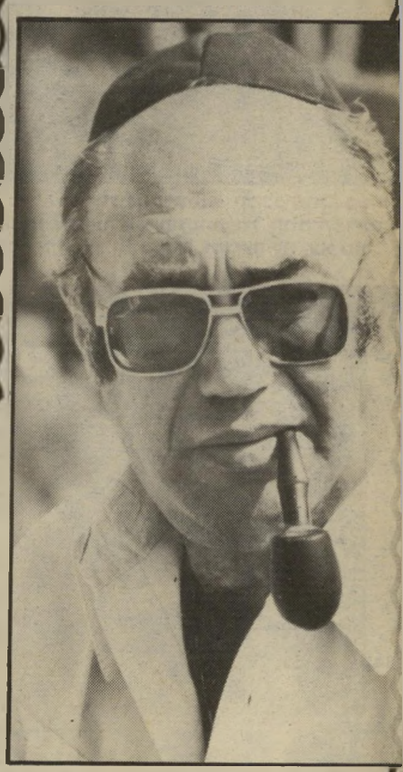

יואל נוימן
שחיטה בלתי־כשרה

לראשו. פרץ של דם כיסה הכל. יואל המשיך להאבק, ולא ויתר על התיק עם הכסף שבידו.

השכנים נזעקו, אחד מהם חסם איכשהו את פרץ־הדם. הגיעה המישטרה והגיע אמבולנס — ויואל ניצל.

השכן יכול לרשום בפינקסו, שמגיע לו נשיקה ממני. שיבוא לגבות. מי שמציל את יואל מקבל אצלי נשיקה. תנסו ותיווכחו!

למה הנשיקות? יש לי פינה חמה בלב־האבן שלי ליואל.

חופה עם דוקטור לקולנוע

מכירים את **אברהם ארביב**? אם לא, ההפסד כולו שלכם. אחרי שהתחיל את דרכו כמלצר אצל **רפי שאולי**, הגיע ברבות הימים לבעלות חלקית ולניהול מיסעדה ברחוב דיזנגוף. אחר־כך נעלם לכמה שנים מהשטח. מספרים לי שהיום רואים אותו חד וברור, כלי מישקפיים, בפאב בסביבות רחוב ירמיהו בתל־אביב, שאותו הוא מנהל.

לאן נעלם ארביב? הוא היה קצת חולה, במחלה שלא כדאי לדבר עליה. אך הוא החלים כליל. תודה לאל.

פעם היתה צצה איתו גם **סמדר דרור**, אשתו. היום היא כבר פנויה הרבה זמן. פעם הם היו נשואים חזק, אחר כך חלש, ולבסוף רבו והתקוטטו מאוד והיום הם גרושים מאוד.

סמדר היפהפיה נסעה לשיקום בלוס־אנג'לס. שם מחלימים יותר מהר. בעיקר אם תופשים איזה תפקיד קטן בסרט, או כתחליף — איזה מפיק או שחקן.

כשהגיעה לשם, פגשה אחד מכאן. קוראים לו **אלדד פרי**. אלדד ואחיו הם בניו של קבלן בניין תל־אביבי. האח לומר רפואה ואלדד הוא כבר דוקטור — לסרטים. שניהם מצליחים במיקצועם ואלדד הצליח גם עם סמדר.

לאחרונה חזרו השניים ארצה. ולפני שתיערך החופה, עסוקה הכלה כמוכרת בבוטיק בלונדון מיני־סטור.

סמדר דרור
שיקום בלוס־אנג'לס

יואל התחיל את הקריירה ברמת־גן, במכבי ובכדור־סל. מהתחלה כזאת יוצאים תמיד פליי־בויס. גם יואל יצא כזה. רק שהוא יצא עם כמה קילוגרמים וסנטימטרים יותר מהמותר.

פעם היה נשוי קצת לחתיכה בשם **רותי**. מאז היא כבר מזמן נשואה לפרופסור ברמת־אביב. אבל כשהיא הולכת ברחוב אומרים: „הנה רותי נוימן", השם נשאר, אם יקראו לה רותי **סוקולובסקי**, אף אחד לא יידע למי הכוונה.

אחר כך איבר את ראשו, התאהב **בצפירה קינן**. צפירה לא פחות יפה מרותי. והיא גם מלבסית. היה ביניהם רומן של שנים על שנים, עם המון הפסקות באמצע. את בנה מנשואיה הראשונים הוא אוהב ככבנו. כשצפירה קמה ונסעה לארצות־הברית והתיישבה שם בקביעות, חטף יואל זעזוע־מוח. מאז הוא מנסה להשתדך באמצעות תוכניות רדיו מוזרות לפני ואחרי חצות. קצת השתגע!

פה ושם עלה יואל לכותרות. פעם כמפיק־קולנוע שלא כל־כך הצליח. קולנוע? למישפחה היה חלק בקולנוע ארמון דויד של פעם.

בעשור האחרון הפך מיסערן. בין השאר היה בעל מיסעדה בדיזנגוף.

יואל הוא אחד מהחבר'ה שצובעים לפעמים את העיר בצבעים עליזים יותר. עכשיו בא איזה אידיוט וניסה לשחוט אותו. חפשו אותו והביאו אותו אלי לביקור קצר, עשו טובה!